

Modelo A Administració:
CALABRIA, 104, 2^{on}

Dels treballs pu-
blicats, en seran
responsables els
:: seus autors ::

10 cèntims

Periòdic Independent

Surt dos vegades al mes

ANUNCIS A PREUS
: CONVENCIONALS :

No 's retornen
els originals, en-
cara que no 's
:: publiquin ::

10 cèntims

Una carta d' en Bardera

Per el correu la varem rebre, i deia aixís:

"Estimac XÀFEC: quan vinguis a La Mata, passa per casa, que t'he d'explicar quelcom que t' interessa. Ton amic, Bardera."

Al endemà al tren i cap a can Bardera, al carrer de... Bueno, el carrer no el vui dir puig allevores Donya Carme sabria qui és en Bardera.

—Aquí em tens Bardera, ¿que hi ha de nou?

—Moltes coses XÀFEC, moltes coses. ¿Com estem d' eleccions, ja vos prepareu?

—Home encara no, es massa aviat.

—Doncs cal no dormir.

—¿Que saps quelcom?

—No quelcom, quelcoms, més ben dit, ja sabs que quan vui soc un detective.

—Digues, digues, ¿que sabs?

—Sé que os preparen un parany.

—¿Un parany?

—Si, escolta: primer volien lluitar i posar una candidatura d' alçada, caps de brots, al col·legi d' abaix i copar majories i minories, emperò, hi han vist molts inconvenients, puig cap dels tres en tenia ganes, i com se podia donar el cas de que, qui tot ho vol tot ho pert com va passar en les altres eleccions, ho han deixat correr. Allevores el Kaiser Garrigà, com dius tu, ha tret el seu maquiavelisme i ha dit: deixem-los guanyar, no votem, i, que s' ho emportin tot ells, i allevores, no passaràn dos anys que no siguem els amos per temps molt llarg. Guanyant ells, se gasten de tal modo, que 's desacrediten per sempre, encara que no fassin cap etzegallada, que la faràn. Ara fent l' oposició, ells creixen, ens descanten i desacrediten, i ens pertorben nostres plans i la nostra marxa; que guanyin. Allevores serem nosaltres qui 'ls hi mesurará. Emperò, li va dir un del sanadri, i el perill del consum i demés etzegallades que poden vindre ¿no li fa por? Cap mica, va dir el Kaiser Garrigà, passaria lo mateix que quan en Recorder, també va volguer repartir el consum al seu capítol, i que li va passar, que li varen tirar a terra, i va vindre un delegat del Govern a fer-lo al nostre gust (1). Nosaltres tenim molta força dintre i fora, secretaris (que encara que 'ls en fessin l' enemic serien nostres), tenders que cobren de la Casa Gran, etc. etc., i a fora els diputats, i altres influències, no 's càpiga dubte, els que surten elegits ho han de vindre a demanar auxili i cantar el *mea culpa*, com altres voltes ha passat hò bé han de sortir abans dels dos anys com un gos bastonejat; per últim, guanyant ells, s' haurà acabat aquella porqueria impresa que 's diu EL XÀFEC, no havent-hi oposició no hi haurà periòdic. ¿Que te 'n sembla, XÀFEC, d' això?

—Que la sab molt llarga el Kaiser, si que 's un parany.

—Un parany que Deu vulga que no hi caiguen, en fa por que os enlluernara el manar, que fareu com el Noi del Ciment, la qüestió és la vara, lo demés són trons, i ja ha trobat els trons aviat deixarà la vara. Si em demanessis un consell ¿sabs que te 'l donaria?

—Mercés, Bardera.

—Mana XÀFEC, adeu.

—Home ara te 'l anava a demanar, ja sabs que EL XÀFEC escolta a tothom i an a tu més, que 'ts un amic.

—Jo faria lo següent: estaria a la-que-salta, si es preparen per la lluita i auaria, procurant treure una minoria com més grossa millor, i entra ella i Tu, que 's en darieu de feina.

—¿I si no anaven a la lluita que faries?

—Allevores faria recompte del personal escullit, sobre tot d' un alcalde, que tingues independència, bona voluntat, caràcter, quartos, desocupació, influència, adicte i ha manar s' ha dit i riute 'n del Kaiser, prou li farien pam i pipa.

—¿I si no tinguessim ni aquest alcalde, ni aquest personal, que faries?

—Allevores fer com ells, quietos, fer eleccions per a fugir de l' article 29, i conseguir no més que una bona minoria i els altres ja s' arreglaràn. Amb una bona minoria i tornar a donar corda amb EL XÀFEC i fent com el tren fum i enllà... pobre Kaiser, ja li farieu suar tinta, ja capitularà.

—Mercés, Bardera.

—Mana XÀFEC, adeu.

Comentari

De l' ajuntament

L' actuació de nostre Ajuntament, constitueix un cas inaudit i excepcional en l' ordre representatiu, que 'ns demostra evidentment la claudicació de les seves funcions en tots els seus aspectes morals i materials.

Els homes que l' integren o que 'l formen, ens demostren una vegada més quant lluny se troven de complir fidelment la misió que 'ls fou encomenada, i obligada, per la voluntat popular, que 'ls elegí com a representants seus.

Es amb una desmesurada indiferència, que casi podríem dir-ne despreocupació, que 'ns venen administrant aquests mal patriotes, que inútilment pretenen dir-se representants del verdader poble, i que sols l' orgull de l' ostentació, els portà a sortir de les seves cases, aon han permanescut tants anys olvidats de tothom, per no regoneixe 'ls-hi cap mèrit ni cap qualitat per homes de govern.

La seva condició d' homes, totalment oposada a totes aquelles que són indispensables per a obtenir la plena consagració de tot un poble, en merescut elogi a la seva honrada actuació, en les seves funcions d' homes de govern, ha fet que nostra administració municipal, passí actualment per una fonda crisi moral, que avergonaix i repugna a tots els esperits progressius, que sols poden sometre-li aquests homes sense solvència ni dignitat política que no senten cap mica d' amor a lo nostre, i si, solament, als beneficis que 'ls reporten les baixes passions que 'ls inspiren fent de la gestió administrativa qüestió política.

No podem creure nosaltres, que puguin justificar aquesta actitud d' abandonament, i aquesta falta de patriotisme, deixant al olvit setmanes i més setmanes, un sens fi d' assumptes que, sense ésser tractats en sessió, per no celebrar-ne, mal-

grat exigir-ho la llei, són resolts amb la única intervenció de l' alcalde, poguent, aixís, sancionar-los amb completa llibertat en favor seu o dels seus favorescuts i aliats, i també amortitzar el deute d' agraiment que té hipotecat a la vara, pels de Can Petita: per haver-li otorgat el nomenament d' alcalde.

Aquesta conducta intolerable, observada per la majoria de nostres regidors, deixant abandonats al albir de l' alcalde el nostre interesso, aquí val a dir, en les mans pecadores de l' agent de negocis de Can Petita, constitueix un veritable cas de responsabilitat moral i material, que dia vindrà que 'ls en demanarem compte.

Ademés de mancar, com se veu, obertament a les seves prerrogatives, sotscriuen i avalen una política abgete i regresiva que malmel tota idea regeneradora i constructiva, en la qual, el poble hi té posades les seves llegendimes aspiracions, per assegurar una era de pau i d' espendiment.

L' obra negativa que venen realitzant escarnint la llei, i befant descaradament els sentiments més preuats de tot el bon poble, ha de tenir una merescuda i raonada satisfacció, imposant a tots ells, el castic de tornar als seus llocs d' aon sortiren, per expiar perpètuament la condemna per les seves culpes. Aquest, serà el millor castic que podrà sometre el bon poble a n' aquests homes traidors i mercenaris que juguen impunament amb la consciència popular, condemnant-los a un etern aïllament sots el pés del despreci que plani damunt seu com una llosa de plom llensada pel poble honrat, i justicier, perque mai puguin arrelar en els camps populars les seves males ensenyances i els seus mals exemples.

Cartes de la Xina

Senyor Director de EL XÀFEC.

Benvolgut amic: Jo no sé l' efecte que produeix a La Garriga el vostre periòdic, però sé que aquí m' ha deixat ple de satisfacció i alegria, al ensemps que boi llegint-lo reia i plorava pensant amb la llar hont vaig naixer i fent-mè l' il·lusió de que 'm trobava entre vosaltres. No, no pot ningú que no s' ha mogut de casa pensar com mortifica l' anyorament, i més amb tant llarga distancia.

Ademés de que l' vostre periòdic m' ha encoratjat, com ho hauria fet un altre qualsevol vint de La Garriga, hi ha la circumstancia de que toqueu un punt que té per a mi la major importancia, perque jo també penso com vosaltres respecte del caciquisme embrutidor.

Oh! I que penso tal volta, si tinc temps i paciencia, fer-vos una relació detallada de com i de quina manera més fàcil i senzilla es pot destruir el poder caciquista i fins al cacic mateix; però, no; vosaltres no sou xinos, i les costums d' aquí no crec puguin encaixar entre vosaltres. I crequeu que 's una llàstima, perque 'ls exemples abunden que 's un primor.

En sé molts; però, ja ho he dit, no fan per vosaltres.

Aquí no diré res que tingui relació amb la

(1) El delegat primer es deia Albenis (per fer memoria) entremig va morir i allev res va vindre'n un altre que 's deia Fernandez.

política; més això no priva de que vos parli de la vida meua i de la gent que m' rodeja.

Ara estic empleat en una casa on hi venen d'amagatots els fumadors de opi. És clar que ja ho sabeu i no cal que vos ho diga lo que és això del opi: una planta que s'usa com si fos tabaco que dona molt plaer a canvi de girar el cervell.

Aquestes cases funcionen clandestinament com és natural; però això fa que a canvi del perill d'anar a la presó o de sofrir greus castics, sia més fàcil enriquir-se. Miren aquí, a n'aquesta mateixa casa, hi hagué un rus, anomenat "Negrero", amb la seva dona, que per escarni s'anomenava "Blanca". Ell era fort, valent i decidit, encara que un xic curt de mida, com a bon fill de la província del Don. Ella era astuta, manyosa i entre tots dos varen lograr apoderar-se dels capdals de la parroquia, que amb això hi tenien molta astúcia, lo que 'ls permeté que poguessin retirar-se aviat amb la bolsa ben plena, després de traspasar la casa.

I així s'han enriquit quants han continuat aquest negoci.

Per a tenir sort, molt abans de començar, van a la casa del Sant de sa devoció, i l'hi demanen protecció. Si tenen sort, van a visitar al Sant i l'hi fan... pam i pipa, en lloc de donar-li les gràcies, que a tal extrem arriba'l desvergonyiment de certes persones a la Xina.

Aquí, segons me comunica un natural del país, hi ha molta purria; però, veieu, saben ventar-se les mosques amb un salero extraordinari.

Es clar que és llei universal això d'anar tots contra tots, per medi de l'engany i de la explotació mutua, además de que l'afany de guanyar diners i de monopolitzar i explotar és igual a tot arreu. Però en lloc com aquí surten escarmentats els que a negocis bruts se dediquen.

Miréu si és prou això: ningú escarmenta en cap d'altri, a pesar de ferse'n forsa d'escarmens.

En lo referent a la vida pública, hi tenen lo que s'en diu la mà trencada. Avui no vos en puc dir res, perquè encara tinc d'orientar-me. Tal volta en ma proper carta, si no m'enganya el xino manso que m'ho ha promès, vos contaré coses que estic segur vos agradaran a tots els que tenen amor a la pau, a la justícia i a la sinceritat, i com és consegüent, faran fer una ganyota als que viuen de la explotació dels pobles.

Res més per vui. Repeteixo el meu entusiasme i vos desitja molta sort, acert i prosperitat el vostre amic llunyà de la estimada llar,

M. SISTAKS

Pekin, 15 de juny 1915.

Pro premsa

Són veritablement dignes de tot encomi, els treballs que, ardidament, amb una fe i un convenciment ben provat, ve realitzant la Comissió "Pro Premsa", amb l'únic propòsit de fer triomfar els seus anhels que són en general els de tot el poble.

No sé pas si els seus treballs i els seus sacrificis són premiats amb un resultat prou satisfactori, que 'ls permeti satisfer plenament les seves naturals aspiracions, i pugua fer-los-hi augurar un felicitat terme en el seu començament.

Seria veritablement de doldre que, per falta de patriotisme, a qui val a dir per falta d'apoi, no poguessin els organitzadors coronar el seu esforç amb l'èxit més falaguer. Si fos així, que no ho creiem, no seria pas en perjudici dels interessos particulars dels individus que formen la susdita Comissió, com equivocadament creuen alguns de bona fe, ja que seria, com és sapigut de tots, en perjudici dels interessos col·lectius de tot el poble, per son caràcter marcadament agrícola.

Crec sincerament que, aquesta falsa suposició

que pateixen alguns, afortunadament en poc nombre, és filla solsament de rezels que avui no està justificat que existeixin, després de exposar clarament en públic, els mèrits que 'ls ha guiat a treballar en aquest sentit.

No vui pas, tampoc, analitzar l'assumpte, doncs està a la consciència de tots que seria una millora que reportaria grans avantatges a tots els colliters i petits agricultors de vi i oli, com eloqüentment va demostrar en el seu dia D. Joan Nualart, si realment podia portar-se a la pràctica la reafització d'aquest gran projecte.

Jo ferm entusiasta, i propulsor d'aquesta bella iniciativa, em permeto fer una crida a tots els veïns de bona voluntat, i d'esperit progressiu, perquè aportin el seu grà de sorra per construir l'edifici que ha d'aplagar a tots aquells que l'heu patriòticisme i son temperament emprenador els fa pensar en el dia demà en que hi han d'aferrar més intensament el seu pervindre. No dubto pas, que així serà, ja que a tots interessa per un igual secundar una obra que estan *de-sobres* reconeguts els seus beneficis, i tan més, perquè serveixi d'estímul als agricultors per donar major impuls i desentrrotlo an aquesta mena de cultivació tan productiva.

Per lo que deixo transcrit i per el perill que correria aquest projecte en mans d'una entitat mercantil que explotés pel seu compte aquest negoci, farà que, tots aquells que fins ara han permanescut indiferents davant del mateix, reconeixeran l'eficàcia, i la necessitat indiscutible, de que prosperi la constitució d'una societat "Cooperadora" única manera al meu poc judici, de garantir en absolut el negoci, en benefici exclusiu dels mateixos socis cooperadors, que, seran reconeguts com a tals, a tots aquells que, acreditin la possessió d'una sola acció, tenin en compte, que 'ls beneficis líquids que s'obtinguin seran distribuïts als mateixos a prorrata pel nombre d'accions que cada hu poseeixi a més de l'interès fixat que aquestes hagin de devengar anyalment.

Reconegut doncs, com així se'n despen de les anteriors manifestacions, que la única manera de fer factible aquest projecte ha de ser a base de "Cooperativa" perquè dongui de sí tots els resultats i beneficis desitjats, espero confiadament del patriotisme de tots perquè així sigui, i donarem tots els colliters una prova evident de que no solsament som un instrument mecànic de treball, sinó també un element de vida i de progrés.

UN CULLITER

Un elogi (?)

Copiem del diari *El Poble Català*, de Barcelona, publicat en la secció dels "Ecos" lo següent: "Bones disposicions. Aquests dies, per a molts, parlar-los de balls, és com fer-los una ofensa. Són els que ballen d'ocasió, sense ganes o bé per pur compromís.

Tot al contrari del ballador d'ofici, que no mira el temps ni les circumstancies. Ell, tant hivern com estiu, sab que hi ha moltes sales de ball que l'esperen i més que les sales, els balladores. Coneix a tothom de les sales i té una auriola de gloria conquistada amb l'agilitat de les seves cames. Allà on se presenta amb el seu trajo nou, les sabates de xarol, el barret de gairell i un gros clavell vermell a la solapa, fa furor tot seguit, rendint una infinitat de cors amb la persistència de la seva mirada.

Així solament a l'entrar; que, ballant, ja és més gros el desastre. El ballador d'ofici té un gros repertori de senyores que se li han desmaiat als braços solament per haver provat amb ell la delícia d'un xotis.

El pare Claret no coneixia segurament els balladors d'avui quan va escriure aquella famosa

quarteta. Altrement no hauria combatut l'afició al ball.

Actualment, ningú tant indicat per a dir-nos les excel·lències del ball, com en Pere Dalmau de la Garriga, aquest sempitern ballador de tots els enclavats de totes les Festes Majors.

L'heu vist avui, correcte, elegant i amb l'impaciència de sempre per a començar la seva "tournee" pels pobles de fóra. Ja se sabut que no hi ha envelat sense en Pere Dalmau, i que amb ell hi ha sempre la festa lluida. Compta amb un gros seguici d'iniciats que segueixen les seves instruccions per al millor bon nom del ball, per a quedar com cal, i per a poder veure's honorats amb l'invitació d'algun pròcer del poble enamorat dels seus modos i maneres de ballar.

En Pere Dalmau, amb el seu humor, els seus balls rumbosos i la seva gran tàctica amb les dones, s'ha conquistat una popularitat que té ben merecida. Ell porta l'alegria i animació en cada ball de renom que s'celebra, i además de la gràcia i gentilesa que inculca an els aficionats, sa deixen en cada cor femení una maligna quimera que és torment i goig alhora."—8-7-15.

Diu l'adagi: "ningú en el seu país és profeta"

Heim vist doncs, molts casos que 'ns han conformat plenament que, per poguer gaudir d'una popularitat ben definida, és precís conquerir-la en terres forasteres.

El cas que acabem d'exposar, és una nova confirmació de lo que deixem dit, tot playent nos, de que nostre poble no haguí sapigut apreciar o reconeixer els mèrits dels seus fills fins que han tornat al seu poble nadiu plens de gloria de llorers, en premi del rastre que han deixat del seu art, i dels seus mèrits, en les seves aventures.

El nostre confrare *El Poble Català* és qui ha llor ha sapigut fer un elogi a un il·lustre patriòtic nostre, i nosaltres aprofitant-nos l'exemple, hem volgut donar la major publicitat d'aquest "Eco", reproduint-lo, convensuts, el seu autor, que hauré contribuït a donar-li el timbre de gloria al que ho té ben merecut.

L'arribada d'en "Rabassola"

El poble ja està de festa.
Ja ha arribat el diputat.
¡Manoi que estarem contents!
¡Ja no's podrà patir fam!
El diputat "Rabassola"
ja es al poble; ja ha tornat,
gasta la mateixa fila
que portava l'any passat;
encara la du gravada
la cara com duia abans,
perxò li diuen "Rabassola"
perque és petit i gravat,
és una cosa bufona;
un esquitx de diputat.
Fins porta una bona nova
als de la festa del bosch...
Els tornen trenta pessetes.
¿Que 'ls hi sembla, és una sort?
No més vintinou dures
els costarà la funció.
Vaja que no val la pena
divertir-se per tan poc,
no diguin, que en altres puestos
surt més car fer ballar l'ós.
¿I l'anunciar a can Petita
que no val quartos això?
¡Visca, doncs, en "Rabassola"!
Visca sempre, si senyor.

NOTICIES

Cridem l'atenció dels regidors que vulguin interessar-s'hi, perquè l'ajuntament acordi pagar l'import de les obres realitzades en el rec comú fa ja més d'un any, i els jornals, dels treballadors que netejaren el mateix, doncs és incomprendible que després de tan temps no s'hagi fet, com també els recordem que procurin conèixer el parader dels materials sobrants, doncs se'ns ha assegurat que algú n'ha fet ús indegudament.

Si no ens mereixem aquesta atenció ho farem nosaltres pel nostre compte.

x x x

Cridem l'atenció de l'ajuntament, per dir-li que, creiem seria convenient que's gestionés pel conducte que cregui millor, sigui inclòs en el presupòst de camins veinals votat últimament per la Mancomunitat, la quantitat necessària per la construcció del pont de la riera, doncs aquest camí és veinal amb Puigraciós.

De no fer-se aviat serà precís cridar l'atenció del senyor Governador per donar-li a conèixer el mal estat en que's trova, i eviti un dia de dol en nostre poble que tots deplorariem.

x x x

Cridem l'atenció de les autoritats i de la societat d'Animals i Plantes perquè siguin respectats els arbres de sota el campanà, doncs la majoria d'ells, donen senyals de que són víctimes de l'entreteniment d'algún desvagat que'l molesta la seva creixensa.

x x x

Una vegada més hem de protestar de la passivitat de l'alcalde per no volguer disposar res per moderar la velocitat dels autos i motocicletes al passar pels carrers, posant en verdader perill la vida dels veïns, com tantes vegades hem demostrat.

Si desgraciadament ocorregués una desgràcia, desitjariem que tinguessin que llamentarla solament aquells que la seva dissidia els hagués fet mereixedors per no volguer evitar-la malgrat els nostres precís.

x x x

Hem rebut la queixa d'alguns veïns del carrer de Vinyals manifestant-nos les molesties que'ls hi ocasionen les escombraires i altres porqueries dipositades darrera de les seves cases, constituint ademés un greu perill per la salut dels que hi habiten.

Ens digueren, que d'això en té coneixement l'alcalde, i que malgrat les seves protestes no s'ha fet res en favor d'ells per posar-los a cobert d'aquestes molesties i perills que enumerem malgrat exigir-ho la llei.

Lo més repugnant del cas és—segons ells—que l'alcalde per un acte d'orgull, i res més, vulgui en el rigor de les calors condemnar-los a tot lo que deixem dit, després de pagar religiosament tots els tributs com els demés veïns.

Esperem que algún regidor farà entendre a l'alcalde que en aquests casos lo primer és el compliment de la llei, que després de tot, aquests veïns no demanen res més que això, i també, li desfarà l'equivoc de que un regidor no pagui amb la seva autoritat vetllar pels seus representats demanant a l'escombraire fassi la neteja en dit lloc encara que sigui sense el "visto bueno" del mateix.

No dubtem que aixís serà, doncs d'altre manera, serem nosaltres qui ens cuidarem que les

justes queixes d'aquests veïns, tinguin a no tardar una deguda reparació.

x x x

Ens hem enterat amb singular satisfacció que'l chor "La Aliansa" ha decidit emprendre's pel seu compte un ball que donarà en l'envelat de la plassa els dies de la festa major, tenint a dit efecte contractada la reputada orquestra "Els Nois d'Olesa", i l'adornista El Chato de Granollers.

Creim que'l caràcter popular que indiscutiblement té aquesta entitat, farà que tothom vegi com nosaltres amb satisfacció que sigui ella l'organitzadora, i l'ajudi en la seva empresa, perquè pugui donar una nota brillant i de germanor en aquesta festa que's de tot el poble.

Confiamdem aixís ho esperem, per creure aquesta entitat, una de les més indicades per donar una festa, tan més, quan els beneficis líquids que's obtinguin, si és que n'hi hagin, seràn destinats a sostenir l'obra de cultura musical que'tans bons resultats ve donant des de la seva fundació.

x x x

Ens enterem amb molte satisfacció que queden en l'actualitat poques cases per llogar, al extrem de que no arriba segons càlculs aproximats a un cinc per cent. Aquest fet és un detall demostratiu que'ns permetrà veure en igual nombre que l'any passat les famílies que vindrán a passar l'estiu entre nosaltres fruit de la vida del camp alegre i tranquil i dels aires sanitosos que constantment ens veiem favorescuts i que constitueixen el millor bàlsam per depurar les impureses de la vida de ciutat.

Es al mitg dels boscos i vernedes aon se respira a ple pulmó i pot trovar-s'hi el repós merescut i necessari després d'un llarg període de treball, cosa fàcil de conseguir aquí en nostre poble, que afortunadament contem amb uns encontorns que són envejats per tots quans forasters han tingut ocasió de visitar-los i que han sigut dolçament cantats plens d'emoció i de poesia i amb entonacions d'anyorament pel que fou company nostre D. Josep Corrons.

XAFEGADES

No'ns estranya que'l senyor Sanauja sigui tan pròdic amb ses consells per a el Noi del Ciment. Vol deixar, segons se veu, ben transparent la dignitat d'aquell, i ben sentada aquí, la seva fama de gran juriconsult, doncs alguna cosa val que'l seu representat li deixi fer el carrer de set metres en lloc de vuit, faltant a la llei i a l'acord de la Comissió de Foment.

Ja pot donar-n'hi doncs de consells perquè de sobres té cobrats els honoraris amb els obsequis que aquell li ha fet.

o o o

L'altre dia ens cridà poderosament l'atenció el parlament de dos individus que feien recaure sobre el governament del Noi del Ciment.

Deia un d'ells: ¿Vols dir que no deixarà la vara a l'altre biení?

—No ho creguis, és molt tossut, i molt orgullós.

—Doncs, jo crec que sí, perquè si bé té'l mirer, va amb el cap baix i avergonyit com el qui ha fet una malifeta; després El XAFEC li ha tret la careta davant de l'opinió.

—No creguis doncs, que per El XAFEC deixi

la vara que tan estima, encara que aquest l'hagi ferit de mort.

—Si que l'haurà rebuda una ferida, perquè si t'hi fixes, va amb l'ala trencada.

Nosaltres hem reparat de molt temps que va de tort, doncs diu l'adagi "que com més s'abaixa més s'abaixa".

o o o

El Noi del Ciment té tanta enveja, que no pogué resistir la copdicia de la popularitat que prengueren els focs de mangala de l'altre Noi, en la revetlla de Sant Joan, i volgué conquerir-la també en la de Sant Pere, fent focs davant de casa seva.

Al passar per allí un transeunt, molt encertadament digué: ¡Veïem si an aquest mestre li caurà al foc la llei municipal!

Un altre que ho sentí, donant-ho per fet, sembla que se'n vol aprofitar per obrir un carrer en uns terrenys que ha comprat lliandants a l'estat independent que crea a son gust el senyor Dieguez, i vol donar-li un tratat que sembla no estar d'acord amb el planol.

El XAFEC, estarà alerta, perquè no's cometi un altre atropell als interessos del poble com va fer-se pel senyor Sanauja i altres.

o o o

El nostre sereno deu està molt descontent de la paga dels veïns d'un determinat trós del carrer major, doncs, hem pogut observar, que al passar per dit lloc no canta al fer el primer vol.

Ara aneu sapiguer, si és per sorprendre la conversació d'alguns contertulians que potser alguna vegada malparlen del seu amo, o perquè els lladres de "cal Esmolet" en aquella no li fugin.

Si és per qüestió de la veu, ja farem cantar El XAFEC que ho dirà més clar que l'altre vegada, que tinguérem la necessitat de posar a ratlla la seva tafañeria.

o o o

La Murica ja torna a moure soroll. Ara s'ha revelat—diu—perquè abans anar a la riera era una necessitat que ella reconeixia un "modus vivendi", però ara, segons s'ha pogut convencers resulta un "sport" doncs el seu amo hi va a fer-hi el senyor pescant tot el dia i a les seves costelles.

Fas bé Murica al fi i al cap els mèrits d'abbós són igualment reconeguts.

o o o

Per fi l'alcalde ha escoltat la veu d'El XAFEC, aixís ho hem de creure, i s'ha comedit de l'estat precari de nostres jardins. An aquest fi hi ha fet plantar unes plantes que talment semblen sebes.

Advertit d'això un transeunt digué: Vetaquí les sebes municipals.

o o o

Cullida al vol.

L'altre dia l'alcalde jugava a billar a l'establiment i en el moment que li tocava tirar digué a un dels seus companys: "Done'm la bola".

Advertit d'això un individu que premia café, digué al mossò: "Ves a buscar l'agutzil i que li dongui de les del sistema ràpid; ara que està ben disposat que no'ns escapi".

En Pepet és tan bromista que'ns vol fer creure que no fa temps que la porta la "bola" an El XAFEC. A l'últim aquesta el reventarà.

“EL CENTRO”

NOVITATS PER A SENYORA :: Llanería, Sedería, Llencería i confeccions

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda Sant Pere, (entre Plasses de Catalunya i Urquinaona) Teléfon 3678 :: :: BARCELONA

Nous models en bluses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fàbrica

— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i amplades —

PREU FIXO

Joan Sallés

Contractista d'obres

Carrer de la Creueta, 1

AGENCIA DE TRANSPORTS

Acarreus : Reexpedicions : Trànsits

Ubach, Barba i Prats

BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297)

VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142)

LA GARRIGA: Banys, 58, (Casa Xela)

Sucarana i Bellavista

Hotel Catalunya

Carrer de Cardener

HOTEL DORÉ

Situat prop de l'estació del ferrocarril

JOSEP MARATA

SERVEI A LA CARTA I COBERTS

S'INFORMA PER AL LLOGUER DE TORRES

Imprempta

Papeleria

Fills de Domingo Casanova

TELÉFON 2120

DESPATX:

Carrer del Hospital, 87

BARCELONA

TALLERS:

Ronda de Sant Pau,

Magatzems JORBA

BARCELONA

Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA

Born i Sant Domingo

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

MAGATZEMS JORBA

son sempre imitades però
mai igualades

NOVITATS PER A HOMES I DONES

Blaneria : Roba blanca : Camiseria : Merceria

Perfumeria : Relotgeria : Sastreria : Sederia

Sombrereria : Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge. - Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sac
:: de viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrells

Tarradas i C.^a

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a
fer tots classos d'instal·lacions a La Garriga, L'Arbúcies, i Figueras.

Instal·lacions eléctriques : Força i llum

Bombes de totes marques

Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials eléctrics : Bombes

Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de lux

NO FACILITEN PRESSUPOSTOS